

SZÉKESEFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára
hához hordással vagy postán küldve:
Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Hirdetmény
a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor:
Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 krért
igtattatik be.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden vasárnap.

5. szám.

Szerkesztői szállás: sz. István-utca 176. sz.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének czimzandók; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak Klökner Péter kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. Nyitltérben megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Bérmendetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Pénzintézetek.

Tagadhatatlan, hogy újabb időben városunk kereskedelme örvedetes lendületnek indult, a vállalkozási szellem tetemesen nagyobbodott, a hitelügy nagy mérveket öltött s a jólét általánosabb lett. Hogy ez eredmények kivívásában helyi pénzintézetek főszerepet játszottak, azt el fogja ismerni mindenki, ki azoknak összes anyagi és szellemi életünkre való nagy befolyását tekintetbe veszi.

Nem lesz tehát e lapok olvasói előtt érdektelen, ha helyi pénzintézeteket egy kissé közelebről szemügyre vesszük.

Kezdjük városunk első pénzintézetével, a *takarékpénztárral*, mely már 1845-ben keletkezett, midőn a halhatatlan Fáy András a takarékpénztárak meghonosítását nálunk kezdeményezte.

Nem ismerjük annyira az akkori viszonyokat s a nehézségeket, melyekkel ez intézetnek kezdetben meg kelle küzdenie, de tény az, hogy alakulásánál 325 darab részvény bocsátatott ki, mert — több nem is iratott alá.

Ha ez intézetnek jelenlegi óriási forgalmát, valamint részvényeinek szerfölött magas árfolyamát tekintjük, akkor az említett tény csakugyan feljegyzésre méltó.

De mind a mellett e tartozkodáson nem kell valami nagyon csodálkoznunk, ha hazánk akkori viszonyait, közigazdászati fejletlenségét tekintetbe vesszük, valamint ama körülményt is, hogy a takarékpénztáraknak inkább humanisztikus, mint üzleti jelleget tulajdonítottak.

A ki figyelemmel kísérte ez intézetnek kimutatásait, tapasztalta, hogy üzlete csakis 1861-ben, a

vasut megnyitásával és a forgalom emelkedésével nyert nagyobb lendületet.

Hogy ez nem előbb történt, nagy részben az intézet maga volt az oka, mert üzletének fősúlyát a *jelzálogkölcsonökre* fekteté s újabb időkig a kereskedelem és ipar igényeinek már csak elveinél fogva sem tehetett eleget, követe hazánk többi takarékpénztárainak példáját, melyekről egyik jeles közigazdászunk igen helyesen mondja, hogy: „a takarékpénztárak, melyeknek természetes hivatása az volna, hogy a kisebb iparosnak és munkásnak támogatásul szolgáljanak, pénzeiket nem a betevő érdekében gyümölcsöztetik és helyezik el, hanem inkább a nagy birtoknak bocsátják rendelkezésére vagy pedig állampapírokat vásárolnak“.

Megjegyezzük, hogy a mondottakat csak historiai reminiszcenciaként említjük fel, mivel takarékpénztárunk jelen kezelési módjáról csak elismeréssel emlékezhetünk meg.

Alig csalódunk, ha kimondjuk, hogy főképen a fölhozott körülménynek tulajdonítható, hogy városunkban a második hitelintézet keletkezett, t. i. a *„kölcsonös segélyző-egylet”*, mely midőn egyrészt a kicsinybeni takarítás és tőkegyűjtés közegéül és emeltyűjeként szolgál, másrészt az összegyűjtött tőkét váltószámítás útján közvetlenül és kiválóképen a kereskedőnek, kis iparosnak és munkásnak ajánlja fel és így az önségely nagy és magasztos elvét fejti ki és juttatja érvényre.

Ez intézet életképességét tanúsítja ama tény, hogy jelenleg körülbelül 13,000 betéte van s városunknak csaknem összes lakosságát részvényesei közé számítja.

De nagy szükségünk volt a *kereskedelmi bankra* is, mint olyan intézetre, mely a szövevényesebb pénz-

tőke és hitelforgalom közvetítő műszeréül s közegéül szolgál és a vállalkozói erélyt nagy mérvben támogatja.

A kereskedő, kinek a külföld nagyobb városai-
val összeköttetései vannak, s a ki visszaemlékezik ama nehézségekre, melyekkel egy közvetítő intézet hiányában az előtt bajlódnia kellett, méltányolni fogja ezen intézetnek összes kereskedelmünkre való jótékony hatását, valamint méltányolni fogja közönségünknek ama része is, mely tőkét értékpapírokba fektetvén, azt a bank életbelépte óta, a legkényelmesebb módon, idő és pénz megkimelésével, ezen intézetnek adja.

A kereskedelmi bank kiterjedt működési körét eléggé tanúsítják még ama nagyobb szerű vállalatok is, melyekbe bocsátkozott, minő pl. a *légszesszél-gítés*. Újabb időben egy *vasuti engedélyt* vásárolt meg, továbbá egy *köszénbánya* kutatását tervezi.

Keletkezett még egy negyedik, ugynevezett *10 krajcsáros népségélyző-egylet* is, mely mióta megszűnt egy politikai párt? kifolyásaként szerepelni, szintén szép lendületnek indult.

Végül áttérünk az 5-ik pénzintézetre a *„fejérmegyei takarékpénztár”*-ra, mely működését — halomás szerint — február hóban kezdi meg.

Öszintén bevallva, ez intézet keletkezését nem óhajtottuk, miután meggyőződésünk az, hogy a már fennálló pénzintézetek városunk hitelügyeit kielégíteni teljesen képesek; de tekintve ama körülményt, hogy néhány speculáns a 2-dik takarékpénztárt a közönség kizsákmányolása szempontjából akarta létrehozni; csak örülnünk lehet, hogy köztisztletben álló megyei és városi polgárok ennek elejét veendő, az intézet megalapításának munkáját kezükbe vették s

TÁRCZA.

Az élet tükre.

Negyedik éj.

— Nálatok kevés ember tartja meg szavát; de az ördög megtartja — mondá Luczifer, a mint másnap besurrant Hilárius szobájába.

— Ne gyalázd az embereket — válaszolá Hilárius — mert én is szótartó ember vagyok, a mit bizonyít az, hogy minden este ott vagyok a korcsmában.

— Te tegnap nevelés korcsmai kalandodat regélted el, ha akarsz ahhoz hasonlót, vagy talán annál nevelésesebbet látni, jer velem.

— Igen, de hogyan s mikép?

Az ördög nem felelt e kérdésre, hanem megerőgatta Hiláriust s lassanként lehullott testéről a ruha, husa elaszott, lábai elfogytak, hasa behorpadt, kezei szárnyalakot vettek s a nélkül, hogy észrevette volna, szárnyasegerré változott. Ekkor Luczifer mint valamely paripára, rávetette magát s a helyett, hogy zabolát vetett volna szájába, kis füleibe kapaszkodott s azután megsarkantyuzva szárnyas paripáját, repültek a levegőben, addig, míg egy emeletes ház ablakába nem irányozták röptüket, a hol az ablak párkányzatra szép csöndesen letelepedtek.

— Hol vagyunk? — kérdé Hilárius a mint ijedségéből magához tért.

— Ez doktor Pantoffli háza — felelé Luczifer. — Ez egy áldott, szelidvérű ember; azt mondják róla, hogy soha egy legyet sem ölt meg, hogy embert hányat küldött a más világra, arról nem szól a krónika. Neki nincs akarata, mert jobban szereti ha más gondolkodik helyette; de azt már nem engedi senkinek, hogy az ebédet s vacsorát más rendelje meg helyette, mert azt a bölcs elvet vallja, hogy nemcsak tudományyal él az ember, hanem ludezombbal is. Különb nagy politikusknak tartja magát, a világ pedig azt rebesgeti róla, hogy annyit ért a politikához, mint hajdu a harangöntéshez. Családi harczai is szoktak néha-néha lenni, mert ő a tespedés, neje pedig a sebes haladás barátja, és hogy e harczoknak elejét vegye, gyakran kénytelen olyant is cselekedni, a mi a világ előtt nevelésessé teszi. Azonban nem jellemzem Pantoffli urat, szegezd szemeidet az ablakra s mindjárt egy sajátos jelenetnek leszesz tanuja.

E szóra Hilárius kis böregérszemeit az ablakra szegezte és oly erősen nézett, hogy szemei majd kiugrottak gödrükből.

— Mit látsz? — kérdé Luczifer suttogva.

— Egész elegenciával butorozott szalont — felelé Hilárius.

— És semmit más?

— Egyik szöllyeséken dagadó fehér dunyhát s rajta nagy fekete oláh süveget.

— Hová tetted szemedvilágát, hogy a karrarai márványból faragott s busongó Vénust ábrázoló szobrot kidőlt bognár-czimernek nézed? — kacagott Luczifer.

— Hiszen a kit ott látsz, az egy eleven Vénus, Sárvár egyik legimádottabb hölgye, — tevé utána.

— És az a fekete rakás az ő dús hajzata volna? — kérdé Hilárius.

— No tudod, annyiban az övé, hogy megvette — mondá Luczifer vigyorogva — tegnap még valamelyik fodrász kirakatában láhattad; egy hét mulva ismét ugyanazon fodrász asztalán láthatod, a mint fürteit újra rendez, néhány hét mulva pedig valamely piper szobaleány fején a sajtár alatt láthatod majd lapulni, mert minden divatnak az a sorsa, hogy kezdődik a császárnéknál s végződik a konyhaszolgálóknál. Az ő divatjuk egyik tulságbot a másikba esik; de középuton haladni nem tud. A kövér krinolin korában két kocsit kellett egy divathölgynek, s egyszerre oly vékonyak lettek, hogy az angol tü lyukán is át lehetett őket huzni; egykor divatozott a csinos Titusfő, most három halott haját hordják fejükön s vállaikon; — de tekints oda, most jó haza doktor Pantoffli ur, — tevé hozzá Luczifer.

Erre megnyilt a szalón ajtaja s azon magas, testes férfiú lépett be s komolyan megállt a busongó Vénus előtt, a ki szenvedő tekintetét vetett a bölcs Aeskulápra.

— Lelkem Dorottyája! — ez volt neve a busongó Vénusnak — szólj, mi dülja kebled érzelmeit, mi szagatja szíved húrjait, mi dagasztja kebled hóhalmaid? — kérdé Pantoffli kis szünet után.

— Ah! — sóhajtott Dorottya, fejét megbillentve.

— Szólj! selyemruhákat vegyek, biborbáronyba öltöztesselek?

igy alapos reményünk van, hogy helyét e pénzintézet is be fogja tölteni.

Mint értesülünk, ez intézet már is arra törekszik, hogy kezelése körül reformokat hozzon létre, melyeknek sikeres keresztülviteléről az intézet élén álló férfiak kezkeskednek.

Néhány nap óta egy második és harmadik bank életbeléptetését is rebesgeti a hír. Arra nézve vajjon szükségesek-e ezek is? a feleletet a mondottak után bátran a t. olvasó közönségre bizzuk. #

Hatósági élet.

Szab. kir. Székesfejérvár város közönségének január 27., 28., 29., 30-án tartott rendes havi közgyűlése.

Elnök: *Zuber József*, főispán. Jegyző: *Juraszek Ferencz*, főjegyző.

Elnöklő főispán előterjeszti, hogy az utóbbi közgyűlés által elrendelt s a kapitányi hivatalnál megürit őrök állomását betöltését célzó pályázatra jelentkezett két egyén, minek folytán felhívá a közgyűlést a választás eszközésére. A felhívás után *Laczkovits Miklós* egyhangulag őrökkel megválasztott. A legközelebbi rendes közgyűlés határnapján *febr. 27-ike* tüzetett ki.

A szabályrendeletek értelmében, a napirendet megelőzőleg *Say Rudolf* b. t. interpellációt intéz a városi kapitányhoz, hogy a légszuszabók megméréséhez szükséges photometerről gondoskodott-e? A kérdésre azon megnyugtató válasz adatott, hogy a photometer már meg van rendelve s pár nap múlva meg is fog érkezni.

Novák Kálmán polgármester a szabályrendeletek 3-dik fejezete g) pontjának teljesíthetése tekintetéből, mely szerint a polgármester a városi ügyek állásáról kimerítő jelentést tartozik adni, kérdést intéz a bizottsági gyűléshez, vajjon mikor óhajta e jelentés előterjesztését. A polgármesteri jelentés a jövő havi rendes közgyűlésre fog beterveztetni. Végre *Say Ferencz* b. t. a tanácshoz az iránt intézett interpellációt, hogy a közmunka érdekében megtették-e a kellő intézkedések? *Novák Kálmán* polgármester a kérdésre azt a megnyugtató választ adta, hogy a szükséges összeiratás már eszközöltetett. Ezután felvétel a napirend s olvastattak az 1872-iki 21, 22, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 36, 37. és 38-iki szentesített törvények, melyek tudomásul vétettek.

Tudomásul vétettek továbbá: A magy. kir. honvédelmi miniszter értesítvénye, melyben kineveztetését tudatja.

A m. kir. honvédelmi miniszter leirata a magyar állam területén kiegészítendő lovasezredek békeállományának fedezése tárgyában.

A m. kir. földmívelés, ipar- és kereskedelmi miniszter értesítvénye a Felsőé által történt kineveztetéséről.

A szász nemzeti egyetem átirata, melylyel a királyföld köztörvényhatósági rendezését tárgyzó feliratát pártolás végett megküldi.

Sopron szab. kir. város közönségének felirata a Magyarországnak létező jezsuita rendű zárdák megszüntetése tárgyában.

Arad megye közönségének felirata a földbirtokot túlterhelő községi megadóztatásnak törvényhozás útján leendő módosítása tárgyában.

Hunyad megye átirata, melylyel szervezeti munkáját és tisztikarának névsorát megküldi.

Sopron sz. kir. város közönségének átirata a kegyuri intézmények megszüntetése tárgyában.

Olvastattak az igazoló választmány elnökségének jelentése, melylyel az 1872. évi legtöbb adót fizetők névjegyzékét betervezti. Az igazoló választmány eljárása a törvények megtartásával történvén, annak munkálata a közgyűlés által megerősített. Ezzel kapcsolatban olvastattak *Novák Kálmán* polgármester jelentése, mely szerint a városi bizottság választott tagjainak létszámából egy sem hiányzik, mi is örvendetes tudomásul vétetett.

A kapitányi hivatalnak az elárusított jótékonycélu állam-sorsjegyekről betervezett és felolvasott jelentése, tudomásul vétetett.

Olvastattak a városi tanács végzése, vonatkozólag a felülvizsgált 1868. évi házipénztári számadásokra. A tanács véleményezése értelmében helybenhagyott s a felmentvény kiadati rendeltetett.

A tanács végzése a Cser-Palkovits-féle házvétel tárgyában a Láng Istvánnal történt elszámolásra vonatkozólag, felolvasás után elfogadtatott.

Olvastattak a városi tanács véleménye a *pápai jogakadémiának Székesfejérvárra leendő áthelyezése* iránti pályázat tárgyában, mely szerint 10,000 forint mint rendes segélyt s 5000 forint az építkezési anyag és hely fejében javasol megajánlani. Erre szót emelt *Zsombóry Ede* b. t., ki örömmel ragadta meg az alkalmat, hogy a tanácsi előterjesztés felett elismerését fejezze ki, mert a felajánlott összeg városi szorult anyagi helyzetünket tekintve elég szép összeg arra, hogy e nemes város közönségének hazafias érületéhez és szabadelvűségéhez méltónak mondhatassék. Továbbá fejtegette szónok ama hasznos előnyöket, melyeket a jogakadémiának hozzáknak leendő áthelyezése a város közönségének nyújt. Iskoláink s tanintézetek a jogakadémia megnyerése által még inkább emelkednének, miért is melegen ajánlja a bizottsági gyűlésnek a tanácsi javaslat elfogadását. *Kaiser Sándor* b. t. az előtte szólónak nemes indítványát szintén magáévá tevén annak elfogadását — a pénzmegszerzésre vonatkozó észrevétel után — szintén ajánlja. A bizottsági gyűlés a 15 ezer forint általános helyeslés között megajánlotta.

Say Rudolf b. t. tagnak az iskolaügy érdekében történt indítványára, egy bizottság választott meg, melynek feladata az iskolagügyekben irányadóul szolgáló elvi kérdések meghatározása s azoknak a közgyűlés elé történendő beterveztése.

Olvastattak a m. kir. belügyminiszter leirata, vonatkozólag a „pestis-pinczék“ rendezésére, mely szerint az elárusított telkekből bejövő összeg a város adóságának törlesztésére fordítandó rendeltetett. Elfogadtatott.

A városi tanács végzése, vonatkozólag a házi pénztárnak több rendbeli jelentésére, oly megjegyzéssel fogadtatott el, hogy a hosszutemetői sirhelyek után befolyó összeg a temető szépítésére fordítassék s a most befolyt összeg átadására a temető szépítését eszközöző bizottság pénztárnokának.

(Vége következik.)

A székesfejérvári e. f. kir. törvényszék és területén levő 5 kir. járásbírósi ügyforgalmi kimutatása az 1872-ik évről.

Kir. törvényszéknél.

Az elnökségi ügydarabok száma 950 — elintézve. *Polgári osztály.* 1871-dik évről átvétetett 1355 darab, 1872-ik évben érkezett 10,514 darab, összesen

11,869 darab, ebből elintézve lett 11,739, hátralékban maradt 130 darab, e közt per 510; és pedig váltó 162, egyéb 348, ezek közül elintézve egyezség által 65, makacsági ítélettel 69, perdöntő végzés vagy ítélettel 155, másnemű végzéssel 175, összesen 464, függőben maradt 46, hagyaték 1089, elintézve 1076, folyamatban 13, végrehajtási 560, egy híjával mind elintézve. Csődper 47, e közül 3 befejezve, folyamatban 44. Urbéri ügy 5, e közül 4 befejezve, egy folyamatban. — Felsőbb bírósághoz felebbvitetett 39, ezek közül a felsőbb bíróságok által helybenhagyott 74, megsemmisített 7, feloldatott vagy megváltoztatott 11 darab, e közt az 1871-ben felterjesztett, de 1872-ben leérkezettek is foglaltatnak. Ezen osztályban a tárgyalások száma 160, tanuhallgatás és szemle 73. Ülések száma 151.

Fenyítő osztály: 1871. évről átvétetett 471 db, 1872-ben érkezett 3588, összesen 4059. Ebből 150 ülésben, 183 tárgyalásban elintézve 4041, hátralékban 54, bünvizsgálat 565, elintézve 337, folyamatban 228, büntügy 409, befejezve 368, tárgyalásra már 873, kitűzve 41.

Telekkönyvi osztály: 1871-ről átvétetett 471 db, 1872-ben érkezett 19,337 db, összesen 19,808 darab, elintézve 19,281, hátralékban 527.

I. Székesfejérvári kir. járásbírósnál.

Polgári: 1871-ről maradt 2173 db, 1872-ben érkezett 12,399 db, összesen 13,572 db, ebből elintézve lett 12,257, hátralékban maradt 1315; e közt per 9093, egyezség által 2439, makacsági ítélettel 430, perdöntő végzés vagy ítélettel 938, elintézve vagyis összesen 3806, maradt függőben 286, hagyaték 884, melyből 338 elintézve, hátra van 436, végrehajtás 1183 elintézve; elnöki 166.

Fenyítő osztály: 1871. évről átvétetett 95 darab, 1872-ben érkezett 1649 darab, összesen 1744 darab, elintézve 1688, hátra van 56, ebből bünvizsgálat 75, kihágás 339, utóbbi közül 8 függőben.

II. Vaaí kir. járásbírósnál.

Polgári: 1871-ik évről átvétetett 543 db, 1872-ben érkezett 2696 db, összesen 3239 db, elintézve 2986, hátralék 253, per 479, egyezség által 106, makacsági ítélet 42, perdöntő végzés és ítélettel 181, másnemű végzéssel 138, összesen elintézve 467, függőben 12, hagyaték 440, elintézve 199, hátralék 241. Végrehajtási ügy elintézve 605, elnöki 177.

Fenyítő ügy: 1871. évről átvitt 70 db, 1872-ben érkezett 736 db, összesen 806 db, elintézve 789, hátralék 17, ebből bünvizsgálat 47, elintézve 42, hátralék 5, kihágás 239, elintézve 227, hátra 12.

III. Moóri kir. járásbírósnál.

Polgári ügy: 1871. évről átvitt 74 db, 1872. évben érkezett 4000, összesen 4078 db, ebből elintézve 4026, hátralék 48, e közt per 972, egyezség által 138, makacsági ítélettel 144, perdöntő végzés vagy ítélettel 251, másnemű végzéssel 439, összesen 972, hátralék nincsen, hagyaték 646, melyből 607 elintézve, függőben maradt 39, végrehajtási 336, 4 híjával mind elintézve, elnöki 157.

Fenyítő ügy: 1871. évről maradt 35 db, 1872. évben érkezett 1241 db, összesen 1276 db, elintézve 1265, hátralékban 11, ebből bünvizsgálat 92, elintézve 86, hátra 6, kihágás 264, elintézve 259, hátra 5.

IV. Adonyi kir. járásbírósnál.

1871. évről átvitt 550 db, 1872. évben érkezett 4104 db, összesen 4654 db, elintézve 4070, hátralék-

— Ah! — sóhajtott a nő fejét magasabba emelve.
— Akarod-e, hogy kettős, hármas vagy négyes fogatot tartsak számodra?

— Ah! — sóhajtott Dorottya fejét még magasabba emelve.

— Kivánod, hogy bárónék s grófnék szalónjaiba vezesselek?

— Ah! — sóhajtott Dorottya s nyakát neki dalgasztá.

— Akarod, hogy állandó páholyt tartsak számodra, a hol tárgya légy a földszinti közönség bálulatának?

— Ah! — sóhajtott Dorottya s fejét hátraszegé, úgy, hogy firtái csaknem sarkáig omlottak alá.

Doktor Pantoffli ur nem tudott többet ígérni, Dorottya urhölgy pedig kis szünet után ismét búnak ereszté idegen hajzattal nehezített fejét. Pantoffli ur soká elnézdelé a szenvedő alakot, azután hátrakulcsolt kezekkel sétált, mignem egy mélyről fakadt sóhaj megállapodásra kényszeríté.

— Szólj lelkem egyetlen Dorottya, mi nyomja kebledet, hadd gördítem le arról a bánat nehéz követ, — mondá megindult, hebegő hangon s összetett kezekkel várt a feleletre.

E szóra Dorottya urhölgy méltóságosan felemelkedett ülőhelyéről s megállt férje előtt gömbölyűre fújt arccsal, mint valamely királyné, midőn parancsot oszt minisztereinek, s így ömlöttek ajakáról a panaszos hangok: — Nem kell nekem selyemruha, fogat és páholy, mert mindazok nem elégítik ki az én büszkeségemet, — ezzel egyet rázott üstökös fején s haja

hullámai homlokára omolván, úgy nézett ki, mint a haragos ég, midőn dörögni és villámlani készül.

Pantoffli ur megrezgett e tekintettől s ijedtében akkorát ígért, hogy Dárius pénztára megszínlené a kiadást: körülutazom veled a világot, elvezetlek az északi sarktól a déli sarokig — mondá — beviszlek a szultán palotájába, midőn háremhölgyeivel disznótort ünnepel, a fiastyuk tollából hozok kalapod mellé, csak derült arcodat szemlélhessem.

— Adj nekem rangot s azzal minden vágyamat kielégítetted, — mondá Dorottya urhölgy s epedő szemei kíváncsian nyugodtak férje ajakán.

— De hiszen magasabb rangot nem adhatok, mint a magamé.

— Adj nekem címet.

— Címet csak a király adhat.

— Te király vagy háznál s olyan címet adhatasz magadnak, a milyent akarsz.

— Igaz, de mit mond a világ?

— Mit nekem világ, az én világom házam köre s megelégszem azzal is, ha e falakon belül lesz rangom.

— Tehát mit kívánsz? — kérdé Pantoffli ur.

— Hivassuk magunkat „nagyaságosnak“ a cselédek által, — mondá a szép Dorottya s odasimult férjéhez, mint odasimul a vastag folyondár a tölgyhöz.

— Lelkem Dorottya! mit szólnak szüleink ez ostobasághoz? — mentegetődzék Pantoffli ur.

— Ne hozd elő szüleinket, pirulnom kell valahányszor látom őket, mert alacsony származásunkat juttatják eszembe, — válaszolá Dorottya urhölgy s szá-

jával olyanforma mozdulatot tett, mintha méltó kicsinylésének s megvetésének valami nem épen salonias műtettel akarna kifejezést adni. — Téged megillet a nagyságos czím, mert tudor vagy, — tevé utána és végig húzta nehézkes tenyerét férje kigyult arcán.

— De én nem vagyok tudor, hanem csak magiszter, látod kedves....

— Az nekem mindegy tudor vagy magiszter, mert ha egy szabó vagy boltos lehet tekintetes ur diploma nélkül, te is lehetsz nagyságos ur diplomával, aztán ha én ugy akarom meglesz, meg kell lenni punktu! — tevé hozzá s akkorát toppantott lábával, hogy rengett bele a föld és ház.

— Pantoffli ur nem szólt, hanem mellére tette két kezét, mint a muzulmán ha imádkozik s meghajolt a nagyságos asszony akarata előtt.

— Jer barátom, távozzunk — mondá Hilárius, mert mozog velem a föld, nem tudom e férju gyávaságát, vagy e nő üres gögjét gyűlöljem-e?

— Várj — sutogá Luczifer — még csak most jó a java, most fogod látni, hogy mikép lesz a hernyóból pille, — és gunyorosan vigyorgott, a mint Hilárius fanyar arcára tekintett.

— De hogyan tudják meg cselédeink, hogy mi nagyságosokká váltunk? — kérdé Pantoffli ur kis szünet után.

— Az a legkönnyebb — felelé Dorottya urhölgy — behívjuk a cselédeket s kiadjuk a parancsolatot, hogy mai naptól fogva nagyságosok vagyunk.

— Azt már te tedd meg, lelkem Dorottya, mert